

ציפי שטשויילי

ארבעה שירים ובורלסקה

•

זד מעכני בטבור מעגל חשמלי.
קט לבלב אלמות ידים משתקות.
קט שותה הישר מברז
מפל מסנטרו.
זד מעולם לא חפקהו. זד מעולם לא פכה.
רק הוציא מרצע משק המעות.

חת הותיר עקבות בתקרה.
זד טגף את המחק.
זד חדר העפרון עד העלמו.
טוב שפך. אמר לי קט. והוסיף
לציר בחול.
חת שבש מסלולי אגלי זעה.
קט הכין נסק ממפקים
לשני התותבות. זד טרטור את הצבים
הלוך ושוב.

מי שבר את מפרקת המאנר.
אישי הטוב יכריע.
בינתיים -
מניפות.

תאורה רכה חוטבת גזעי צללים.
מטריה מתהפכת כליל. נהיית לאגן.

אחר כך

טפה מתרסקת. אצבעות בלט מחליקות על עור.

עלוסים בשק.

איך הגיע הצל

מקצה לקצה.

רחוק במחצתך

כעת אני חורג צדעי תממות לא קוטר בשטיחי פרא

רק את הפלא

טרם בשל

לא תליט את פיהוקי.

יבלעו בראותיך פרפרי הנצולים מצנצנת.

או אז? אנה רע של ממש או אז נתעורר לצד איש הקש

הוא נותר.

קלע את צמותי חזק. עד שערך משתק.

חלץ מזה פטנט הנח לי להפגט את השממה שחרר בי מהומה

ואז חבק

יצאנו להחליד בגשם.

שתדפדף בכך הרוח, לא בי. וזרית החול בעיני מי

והקמורים שלא יכלתי לגזר יפה במספרים,

רק לדקור במחוגות את קבין.

סלקתי פּרָפּר מֵהַדָּר
חֲצָרָצְתִי בְמִטְרֵיהָ שְׁעוֹת הַתְּאֻמָּנֹתִי עַל תּוֹ
כּוֹכֵב יָם בְּשָׁלוּלֵי־הַמַּקְרָר, נִכּוֹן, נִכְחִי
מִטָּה גְרוּרָה אֶל כְּבִישׁ
קָרֵב אֲגוּדְלִים כָּאֵן וְעִכְשׁוֹ
בְּעִיטוֹת זָרָת אֲנִי אוֹמְרָת
סִלְקֹתִי פּרָפּר בְּצִרְחָה

הֵייתִי מְנַשֵּׁם לְרוֹחָה

אֵין עוֹד צְנֻחָה בְּשָׁמַיִם

צָקֵב אֲגוּדָל עַל סְחָבָה וְאֵז רְכוּבָה
עַל אַחַר מְגִדָל מְמַנִּי
הֵייתִי מוֹתֶרֶת עַל פְּרִית וְעַל אֲגַרְטָלִים פְּרִיכִים
אוֹמְרָת מִשְׁהוּ בְלִתִּי גְמוֹר
חֲצִי בְּדִיחָה
מְפַכָּה
מְפַכָּה

הייתי חוזרת אל הנצרה שהייתי
 במכונת זמן רעועה, במומנטום סביר
 מקמצת במלים מבררת אותה
 בשתיקתי
 היא תדבב אותי ותאמר
 הם
 אף לא מלה על אבא

בין ערות לנתור עפעפים חלמתי אותך מהלך בינתיים
 הלוך נחזור יפה ושכור ותועה מחיי הלאה

תע"מ

ט.

ל.

ח.

במאון

ובמאון, מנעול נדרך

סלם גנבים

תחת הצהר

סימתי את תאר

היתומה

מי יפקח על תהודתי מי ירעים בקולי

די

מטב היתה שאמי תמות מטב היתה שאמי

ומה בדבר המבנה האלים

של יקיצותי איך לחלץ בבואתי מעלי

איך הדברת עצמך בפיהוקים

הבלדה על דוקטור פשדצקי - בורלסקה

דוקטור פֿשדֿצקי, כספית
תקום דמי, בגופי שורר אקלים
די משוני, יעץ לי פֿשדֿצקי
לבנות טבלת-חום, אין זה מדעי
שיעיד הנחתום.

כף יד דאוגה
נלחצת אל פדחת מלהטת, הסברתי לדוקטור
במרפאת מקדש המעט; אינני קודחת
אך נרק לפרקים,
אלא יותר כמו פלטת שבת.

שתי הרבה תה, רצוי עם לימון,
אם לא יושיעני פֿשדֿצקי, אשליך יחבי בתיכון,
חזרי עוד שבוע, מדבר בוירוס עמיד,
וכך נכנעתי לקדחת-תמיד.

רופא נכלולי, אגני סטטוסקופ ערלות,
רשלין רפואי, מי יתן ויקיזו דמך מבחנות
מבחנות,
אבוז לך בפרנהיט ובצלזיוס אמדד,
לא אשוב בעוד שבוע, אלקח אחר פבוד.